

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 69

Presidència de l'Honorable Sr. Francisco Mercadal i Alabern

Sessió celebrada dia 19 de novembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1058/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (I). 1410
- 2) RGE núm. 1059/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (II). 1415
- 3) RGE núm. 1060/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (III). 1417
- 4) RGE núm. 2031/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Real Decreto Ley, de 13 de julio, de medidas de liquidez de las administraciones públicas y en el ámbito financiero (I). 1418
- 5) RGE núm. 2032/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Real Decreto Ley, de 13 de julio, de medidas de liquidez de las administraciones públicas y en el ámbito financiero (II). 1418
-

6) RGE núm. 10047/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost sobre el patrimoni de l'exercici 2013. 1422

7) RGE núm. 10048/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2014. 1425

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Miguel Jerez substitueix Vicent Serra.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Sr. President, José Maria Camps substitueix Santiago Tadeo.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Marc Pons substitueix Xico Tarrés.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Passam, doncs, a l'únic punt de l'ordre del dia relatiu a les preguntes RGE núm. 1058, 1059, 1060, 2031, 2032, 10047 i 10048/2013.

Assisteix el conseller d'Hisenda i Pressuposts, Sr. José Vicente Marí i Bosó, acompanyat del Sr. Antoni Costa i Costa, director general de Pressuposts i Finançament; del Sr. Miquel Miralles i Sastre, director general del Tresor, Política Financera i Patrimoni, i del Sr. Francisco Javier Calomarde i García, cap de Gabinet.

1) Pregunta RGE núm. 1058/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (I).

Per formular la pregunta RGE núm. 1058/2013, relativa a Pla d'equilibri econòmic financer, intervé el diputat Sr. Marc Pons, autor d'aquesta, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Marí, avui és un dia intens pel que veig i, per tant, a més a més de tot el debat que ha tengut avui matí, idò, avui capvespre hi haurà algunes preguntes que des de l'oposició havíem formulat, i li agraïm molt que sigui avui aquí, que tinguem l'oportunitat que ens pugui respondre a preguntes escrites, formulades amb resposta escrita, que passen ara a orals a aquesta comissió.

Faré un poc d'antecedents. Els inicis d'aquesta legislatura varen anar acompanyats d'afirmacions i de compromisos manifestats per l'anterior vicepresident Econòmic que malauradament vàrem veure com no es van acabar de complir i tampoc de mantenir. Un d'ells, molt repetit en aquesta casa, es referia a aquesta idea de la certesa en les feines fetes per part dels seus objectius, allò que treballaven d'una forma certa i segura. Li va durar poc a l'anterior vicepresident Econòmic aquesta afirmació, ja que als pocs mesos d'haver aprovat els seus primers pressuposts, els corresponents a 2012, aquests eren arraconats i superats per noves realitats.

Els seus documents no eren, i ho vàrem veure després, ni tan certs ni tan segurs i el mes de maig ho vàrem poder comprovar, s'aprovava en aquell moment, en el maig de 2012, el Pla econòmic financer que va suposar *de facto* la modificació i la correcció total del pressupost de 2012. Canviaven en aquells moments de full de ruta i d'objectius, els pressuposts quedaven literalment amputats i el nou full de ruta deia que el Pla d'estabilitat econòmica i financera és el que marca a partir d'ara les polítiques del Govern Bauzá.

Aquell pla establia, permetin-me que els ho recordi, retallades per valor de 350 milions d'euros alhora que suposava també incrementar els ingressos per la via impositiva i també per la via de la venda de patrimoni. Un pla detallat, el seguiment del qual des de l'oposició, entendreà vostè, no ens ha estat fàcil poder-lo seguir i molt menys si des del Govern hi havia respostes que no ens arribaven i, per tant, no podíem saber realment quines eren les tasques que executaven des de la Conselleria d'Hisenda.

Deia que per fer-ne aquest seguiment, del pla aprovat el maig de 2012, no ha estat fàcil tot i que de ben segur entre tots recordarem algunes decisions que varen generar prou debat polític i que, finalment, no es varen complir. Els tancaments dels hospitals de La Sang i de Caubet; la derogació efectiva del Decret autonòmic 41/2004 pel qual es regulaven les compensacions per a desplaçaments dels usuaris de l'ib-salut de les illes de Menorca, d'Eivissa i de Formentera quan s'havien de desplaçar aquí a Son Espases, són dos exemples de mesures aprovades, establertes, en aquest pla de finançament que finalment no es varen executar i que, per tant, en certa manera varen suposar desviacions dins el propi pla.

La indisponibilitat de crèdit, pos un altre exemple, que afectava totes les conselleries i que estava quantificada en 77 milions d'euros, números rodons, no tenien clar, ni tan sols, si es va acabar congelant o quina part d'aquests recursos es varen executar, quines sí i quines no. Són només, insisteix, alguns exemples, només alguns exemples d'aquest pla d'equilibri econòmic financer, i per açò som sempre a la part de despesa, voldríem saber, quina ha estat, Sr. Conseller, la desviació produïda respecte dels objectius de despesa fixats en el Pla d'equilibri econòmic financer que es va aprovar el mes de maig de 2012? Li demanàrem, evidentment, que ens ho poguéssim detallar, que ens poguéssim fer una relació de les actuacions que no es varen fer i a la vegada, també, que poguessin anar quantificades econòmicament.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Li contesta el Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. Entenc, doncs, que es tracta ara de contestar la pregunta de desviació produïda respecte dels objectius de despesa, únicament, perquè tenim la d'ingressos, tenim també quines accions portarà a terme el Govern respecte de la correcció? Les ajuntam un poc i... o vol que ens referim primer a la de despesa? No ho sé.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pons, per aclarir.

EL SR. PONS I PONS:

Jo més que ajuntar-les demanaria concreció en les respostes, concreció acompanyada, evidentment, de tota l'explicació necessària per conèixer com ha acabat aquest pla d'equilibri econòmic financer, primer de tot referit a la despesa, després vendrà, evidentment, la pregunta dels ingressos. Si vostè vol contestar tot de manera conjunta, no tenc cap inconvenient, però sí demanaria, evidentment, que la relació i l'explicació fos prou detallada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Endavant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Bé, gràcies. Voldria al·l'inici de la meua intervenció posar un poc en context les coses i un poc en context del que suposen i l'obligació legal per part de les comunitats autònomes de formular plans de reequilibri econòmic financer, perquè això suposa desviacions amb l'objectiu de dèficit, desviacions amb els compliments pressupostaris respecte dels establerts al si del

Consell de Política Financera i respecte dels acordats per part de l'Estat espanyol amb la Unió Europea.

Per tant, es formulen plans d'equilibri econòmic perquè en l'exercici precedent no hem complert els objectius fixats en l'execució pressupostària, en l'execució dels pressuposts de la comunitat autònoma no hem complert amb els objectius fixats de dèficit, amb un compromís que és el protocol de dèficit excessiu en el marc de la Unió Europea, que està compromès l'Estat i que les comunitats autònomes, com que formam part d'aquest estat, estam igualment compromeses al repartiment també dels objectius de dèficit a nivell vertical i horitzontal que es produeix al Consell de Política Fiscal i Financera.

Per tant, produïdes les eleccions autonòmiques de 2011 com que la nostra comunitat autònoma havia incomplert l'objectiu de dèficit de 2010, tenia l'obligació de complir amb la formulació d'un pla d'equilibri econòmic financer. Vull dir, sense que sembli cap retret, perquè entenc les especials circumstàncies que conflueixen en aquell moment, que s'havien presentat quatre esborranys de plans econòmics i el Govern de l'Estat havia rebutjat un rere l'altre aquests plans.

Al final, del que es tracta amb els plans d'equilibri és d'explicar com retornarem a la senda de compliment de l'objectiu de dèficit en l'exercici següent, és a dir, si hem assolit un dèficit del 4,1 a l'exercici 2010 com pretenen complir l'objectiu de dèficit i l'execució d'ingressos i de despesa de l'exercici següent, de l'exercici 2011, indicant una sèrie de mesures que són necessàries als efectes de poder complir amb aquells objectius.

De tal manera que, respecte de l'actual govern de les Illes Balears, doncs, varem prendre possessió el 23 de juny els equips, els alts càrrecs del Govern, és evident que els consellers estaven nomenats uns dies abans, i s'havia de presentar un pla d'equilibri i s'havia de guanyar la credibilitat que no teníem fins aquell moment perquè havíem presentat quatre esborranys i no hi havia manera que ens els aprovassin.

En qüestions singulars, que jo puc arribar a entendre, per l'aritmètica parlamentària, doncs, presentar un pla econòmic financer dient que incrementàrem els ingressos perquè preniem una sèrie de mesures d'increment de tipus impositiu, però resulta que no teníem majoria parlamentària per aprovar aquestes mesures, per la qual cosa quedava esvaït l'intent de pujar ingressos.

Per tant, es tractava de formular un pla d'equilibri, doncs, pràcticament en quinze dies per obtenir l'acord del Consell de Política Fiscal i Financera amb els compromisos que preniem als efectes de reducció de dèficit públic. Això va fer el Govern i el Consell de Política Fiscal i Financera va aprovar aquell pla d'equilibri en un any, el 2011, que crec que va ser complicat per a tots, deixi'm dir-ho, també pels que sortien i per als que entraven. L'any 2011 va ser l'any de major restricció de crèdit, és veritat que venien d'haver fet una emissió minorista que aportava diners importants a la caixa de la comunitat autònoma, però no bastaven perquè ja patíem restriccions de crèdit derivades de l'any 2010.

Per tant, era necessari guanyar la credibilitat amb un esforç important d'assenyalar i de no cercar excuses o subterfugis, amb un compromís ferm amb el compliment, amb l'execució pressupostària tant d'ingressos com de despesa. Però és veritat que l'any 2011 era molt complicat de fer perquè l'any 2011, sobretot el segon semestre, no teníem pressupost aprovat, partíem d'una prorroga pressupostària en la qual ja s'havia produït, vostè ara, Sr. Pons, em parlava d'indisponibilitat de crèdit, s'havia produït una indisponibilitat de crèdit molt grossa, de 200 i busques milions d'euros, ara no sé dir-li la quantitat exacta, i malgrat aquesta indisponibilitat de crèdit, a final d'any vàrem tornar a situar-nos en el 4% de dèficit.

Bé, el Govern al llarg de 2012 va presentar els pressuposts de 2012, evidentment. Els pressuposts de 2012 tenien un problema i és que, ho hem parlat aquest matí, el 70% dels ingressos de la comunitat autònoma provenen del sistema de finançament. I el que vàrem consignar en el pressupost de 2012 era el paperet que ens havia donat la Sra. Salgado d'entregues a compte el juliol de 2011 al Consell de Política Fiscal i Financera. Aquell paper era massa optimista respecte de les previsions d'ingressos de l'Estat i això va produir, nosaltres vàrem formular els pressuposts confirmant les entregues a compte de juliol i d'octubre de l'any 2011, però va resultar que es va produir una estreta en ingressos l'any 2012, efectivament provinents del sistema de finançament del voltant de 150 milions d'euros.

Vull dir amb això, per contextualitzar, alerta, que en una situació de tremenda inestabilitat dels mercats, en una situació de tremenda inestabilitat del conjunt de l'Estat, de falta de credibilitat dels comptes de l'Estat espanyol i també de les diferents comunitats autònomes, era complicat fer prediccions i la mostra, doncs, aquestes prediccions sobre l'entrega a compte del sistema de finançament que no es varen produir en cap moment. Per tant, vàrem formular uns pressuposts de 2012 confiant en les previsions d'entregues a compte del sistema de finançament, i és evident que, sobre la marxa, una vegada comunicades les noves previsions d'entrega del sistema de finançament, vàrem haver de prendre les mesures dins del Pla d'equilibri que vàrem aprovar, efectivament, el maig de 2012. Un pla d'equilibri que recollia un seguit de mesures respecte de la despesa i un seguit de mesures respecte dels ingressos.

Al final, al final, deixi'm al final, ara desgranaré a mesura que parlem de diferents mesures, però al final del Pla econòmic d'equilibri 2012 i 2014 el que queda és haver baixat el dèficit públic de la nostra comunitat, de 1.116 milions d'euros a 476 milions d'euros, d'un 4,2 de dèficit públic en termes de PIB a un 1,78 de dèficit públic en termes de PIB. I això, en el seu conjunt, és un ajust pressupostari de 640 milions d'euros a l'exercici 2012, i això, en el seu conjunt, suposa un ajust de, deixi'm trobar-ho, 377 milions en la despesa i 256 d'increment en els ingressos.

Aquest és el resultat per a l'exercici 2012 del Pla d'equilibri econòmic financer del Govern de les Illes Balears que va aprovar el Consell de Política Fiscal i Financera. Passar d'un dèficit de 1.116 milions d'euros a un dèficit de 476.

És evident que, com sempre, escolti, i en economia més, es formulen previsions, els pressuposts són previsions d'ingressos i són previsions de despesa, les despeses normalment, coincidiran segurament tots, senyors diputats i diputades, les despeses es compleixen certament, fidedignament, fins i tot augmenten miraculosament no sé per què al llarg de l'execució de l'exercici, en canvi els ingressos és més complicat d'encertar. És evident que al final es prenen una sèrie de mesures i al final del que es tracta és de mirar el conjunt d'aquestes mesures i sobre la marxa de l'execució pressupostària també s'ajusten determinades qüestions, i sobre la marxa de l'execució pressupostària podem retocar determinades decisions plantejades a l'inici. Perquè si al final el que obtenim és un resultat positiu, en el sentit d'ajustar la nostra despesa als nostres ingressos, en el sentit de mirar de minvar el dèficit públic perquè estam en una situació de consolidació fiscal, en una senda de consolidació fiscal, i hem de mirar de desendeutar la nostra administració, és veritat que les tirades endavant o les tirades endarrere en determinades mesures no es fan per voler, es fan cercant el benefici de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Per tant, mesures que en un moment donat poden semblar idònies per plantejar un determinat escenari al llarg de l'execució pressupostària, doncs, es poden canviar per altres, sempre amb l'objectiu de mirar de complir l'objectiu de dèficit perquè això va en benefici de tots.

Pel que fa a les mesures, -espero que em vagi arreglant amb els papers que, si no...-, pel que fa a les mesures d'ingressos també poden vostès comparar les mesures preses en el Pla econòmic financer de reequilibri a la liquidació pressupostària de 2012 que va aprovar el Govern de les Illes Balears l'agost, i a resultes de la liquidació veuran les comparances en matèria tant d'ingressos com de despesa. És evident, i jo aquest matí feia tot un seguit de les normes preses en matèria econòmica i de reestructuració de la nostra administració que venien a ser el reflex de les mesures recollides al Pla econòmic financer de reequilibri, em referesc, per exemple, al Decret de Presidència, de juliol de 2011, on es fa una reducció d'alts càrrecs i de consellers i conselleres i d'alts càrrecs de l'administració; em referesc també al Decret 5/2012, en la seva modificació 10/2012, en matèria de personal i mesures administratives de la nostra administració que té el seu impacte en capítol 1; em referesc també al Decret i a la Llei de mesures urgents en matèria tributària per al compliment del dèficit que, sap vostè, venia a establir, a modificar els tipus de l'impost de transmissions patrimonials, d'actes jurídics documentats, d'establir el cèntim, el que es diu o el que es deia, el cèntim sanitari en matèria de tributació, i tot això reflecteix un increment per la banda dels ingressos un increment dels ingressos que es reflecteixen en la liquidació del pressupost de 2012, que ja li dic, suposa un increment d'ingressos de 256 milions d'euros.

I per la banda de les despeses, li referia els diferents decrets i mesures preses en les quals es contenien diferents mesures d'àmbit laboral a l'administració de la comunitat autònoma en haver eliminat o diferit el pagament de la paga extra dels funcionaris de la comunitat autònoma, amb un impacte en comptes de 45 milions d'euros i diferents mesures, també, com allargar la jornada laboral a 37 hores i mitja i diferents mesures de suspensió de complements d'acció social, totes aquestes mesures preses dins del contingut d'aquest Decret 5/2012 amb la seva modificació 10/2012.

Bé, aquest conjunt de mesures en despesa varen suposar un estalvi de despesa de 377 milions d'euros, el conjunt un ajust pressupostari de 640 milions d'euros.

Les xifres ballen un poquet perquè depèn un poquet de la xifra de PIB que prenguem, no?, perquè al final el dèficit públic és una diferència d'ingressos i despeses al numerador i el producte interior brut de la nostra comunitat al denominador i de vegades el PIB o la xifra de PIB depèn de les revisions que es van fent de l'Institut Nacional d'Estadística i d'aquelles revisions que fa també el Ministeri d'Hisenda en relació amb el producte interior brut de les diferents comunitats autònomes. Però el que sí que és una xifra en valors absoluts és la de 476 milions d'euros de dèficit a l'exercici 2012.

Tot aquest seguit de mesures, ho explicàvem aquest matí, el que permetia era, primer, estalviar 640 milions d'euros de nou deute que hauríem d'haver fet, bé financer o bé comercial, d'acord?, i el que permetien era recuperar la credibilitat de l'administració perquè l'administració fos a l'alçada de l'esforç que havien fet els ciutadans a l'exercici 2012.

També compten amb la determinació... també s'hi ha d'afegir els tres plans o els dos plans referits en el temps, els dos plans de reestructuració del nostre sector públic instrumental, que també estava contemplat als plans d'equilibri, de reequilibri de la comunitat autònoma que han suposat passar... o mirar de reduir el sector públic instrumental de la nostra comunitat en 113 organismes, amb un impacte pressupostari d'estalvi pressupostari en tres exercicis, 2011, 2012 i 2013, de 311 milions d'euros, tot un seguit de mesures que han permès també aquest estalvi en el conjunt d'aquests tres anys, d'aquestes tres exercicis a la comunitat autònoma.

Jo quasi també... per fixar un poquet una posició global i intentar explicar globalment el que ha suposat això i si volen podem parlar d'aspectes concrets, jo li responc a aspectes concrets, no sé com es divideix parlamentàriament el tema, però...

EL SR. PRESIDENT:

El tema és que estàvem contestant la primera pregunta, però entenc que s'han contestat les dues primeres, perquè han parlat d'ingressos, també hem parlat de despesa, aleshores no sé si...perquè hem excedit una miqueta el temps, però he estat un poc benivolent perquè em donava la sensació que es responien les dues primeres, és a posta que...més que res per saber..., que digui el diputat que fa la pregunta si de cas...

EL SR. PONS I PONS:

El diputat que fa la pregunta entén que no s'ha respost ni la primera pregunta, em sap molt de greu, si vol faig la intervenció ara o com trobi el conseller, havíem demanat un poc la relació...

EL SR. PRESIDENT:

Que acabi el conseller i li donam torn...

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

No, no, jo...tenim el temps que vulgui, o sigui, jo crec que he contestat la pregunta, vostè continuï.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, té en torn de rèplica Sr. Pons cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Havíem demanat aquesta relació de desviacions produïdes en els objectius de despesa, volíem saber senzillament quines partides s'havia compromès el Govern autonòmic a retallar i que finalment no ha retallat, una pregunta tan senzilla com aquesta.

En aquest pla hi ha una cinquantena, seixanta mesures concretes i d'aquestes seixanta mesures concretes senzillament havíem demanat..., era una pregunta amb resposta escrita, esperàvem una relació: miri, d'aquestes 60 qüestions que hi ha aquí, n'hi ha 40 que s'han realitzat, n'hi ha 20 que no s'han realitzat, ho dic perquè estaria bé que els ciutadans poguessin saber senzillament dels objectius que es marca el Govern, quins compleix i quins no compleix, on afecta i on no afecta.

Els pos un exemple, el conseller ens ha dit: hem anat fent això, hem fet les retallades que suposàvem, hem anat sobre la marxa, però evidentment hem fet les coses, i per exemple, hem fet la reducció, el primer punt, eh, el que ha anomenat ell, punt 1, punt 1, punt 1, reducció -ho diu en castellà, s'enviava a Madrid, *reducción de altos cargos y de estructura del Gobierno*". I tots pensaran: sí, s'ha fet. Jo els ho diré: "*Se ha pasado de una estructura de 10 consejerías a 7 consejerías, de 59 directores generales a 37 directores generales, de 10 secretarías generales a 7 secretarías generales*". Ho torn a repetir: *de 10 conserjerías a 7*, varen començar així, però és que ara hi ha 10 conselleries i açò és el Pla d'equilibri 2012-2014. Per tant, el primer punt al qual fa referència el conseller ja no es compleix, tenim 10 consellers, els mateixos que teníem al pacte, això és quasi, quasi pecat, n'hi falta 1, és igual, que té... em permet la broma, conseller?, em permet la broma.

Senzillament el que volia era exemplificar quina era la pregunta i per què la demanàvem. Bé, a partir d'aquí si vostè vol puc fer..." *en ib-salut se redujo el 50% el coste derivado de los contratos eventuales y contratos de substitución de personal en gestión y servicios*". S'ha complert aquesta reducció del 50%? Entenc que una qüestió tan important com el Pla econòmic financer que acaba substituint els mateixos pressuposts, que té una vigència de dos anys i que a partir d'aquí permet recórrer al FLA, ser rescatats, poder... en rallarem després de la part del rescat i del compliment dels objectius de dèficit perquè hi ha preguntes específiques per açò, però la concreció de la pregunta -insistesc- en la part de la despesa, el que perseguia aquest diputat que l'està interpel·lant era d'una manera objectiva senzillament poder conèixer -i entenien que era el mínim que una conselleria ha de fer en el temps que és anar fent el seguiment d'aquells plans que s'aproven, crec que en açò podem coincidir tots, era senzillament poder tenir aquesta informació.

Jo li demanaria la màxima concreció possible perquè -insistim- ens sembla important que els ciutadans puguin saber de primera mà d'aquells documents que en un moment determinat el Govern explica i que se'ls marca com a objectius quins s'han complert i quins no s'han complert.

El primer punt de tots establert al Pla d'equilibri econòmic financer, que era la reducció de conselleries, ja hem vist que no. A alguna altra banda haurà pegat açò, a alguna altra banda haurà pegat, si (...) els nombres acaben sent aquells que diu el conseller i no ho discuteix.

Per tant -i ja acab la meua intervenció perquè no era voluntat voler fer un debat, era senzillament tenir informació des de l'oposició-, demanàvem -insistesc -al Govern la màxima, la màxima concreció possible perquè si ens quedam amb aquesta idea de sobre la marxa anam canviant les coses o les anam fent, home!, confiança, confiança, no n'aporten massa en aquesta cambra, si és anar sobre la marxa.

Amb aquesta idea per tant, Sr. Conseller, m'agradaria o ens agradaria que poguéssim concretar al màxim aquestes qüestions, si poguéssim anar punt per punt, és el que li agrairíem i si no que almanco poguem saber quines no ha acabat executant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. En torn de contrarèplica intervé el conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. Pons. Bé, no tenia coneixement que aquesta pregunta duia..., ara farà una excusa, però que duia molt de temps sense contestar.

El que no podem fer és això que ha intentat fer, vull dir, no, en aquell moment es complia aquesta mesura perquè el Pla econòmic de reequilibri..., hem formulat tres plans econòmics de reequilibri, el del 2011, el del 2012-2014, però com que el 2012 per 0,28 dècimes el vàrem incomplir, hem tornat a

formular a 2013, s'actualitzen any a any, s'actualitzen també... s'actualitzen amb el *feedback* que tenim amb el Ministeri d'Hisenda i es van actualitzant els diferents plans d'equilibri, no?

És evident que hi ha mesures que tenen impacte permanent, hi ha mesures que tenen impacte temporal i aquesta mesura, per exemple, la primera que vostè posa d'exemple de reducció d'alts càrrecs va tenir un impacte des de juny del 2011 fins al juny del 2013, això té un impacte en comptes, d'acord?

No vol dir que ara aquesta mesura figuri al Pla d'equilibri de 2013 que es va aprovar el juliol d'enguany.

Bé, i entrar en allò de 7 conselleries o 10 conselleries quan vostès en varen tenir 14, escolti, què vol que li digui? Crec que en tot cas és una mesura que serveix pel que explicàvem aquest matí, perquè l'Administració sigui a l'alçada de l'esforç que fan els altres, d'acord? Aquests tipus de mesures són importants en aquest sentit perquè l'Administració sigui a l'alçada de l'esforç que fan els altres.

Podem anar mesura a mesura, si vol em compromet a enviar-li..., a contestar-li per escrit encara que li hagi contestat avui verbalment les mesures diferents, però és evident que al llarg de l'any i de l'execució pressupostària hi ha mesures que es prenen i hi ha mesures que no es prenen, però al final el conjunt de les mesures el que han de produir és l'efecte que perseguim, que és el compliment del dèficit públic, i en aquest sentit, el que és innegable i és entestar-se que vàrem fer un ajustament pressupostari de 1.116 milions d'euros a 476, és que és així.

A què es va contribuir? Doncs, hi ha mesures que són molt quantificables i directament quantificables, el centim sanitari per exemple té una quantificació exacta de 8 milions d'euros, la part del 2012 en què va ser vigent, d'acord?, perquè tenim el darrer trimestre del 2012 que ve a l'exercici 2013 i això es fa amb ajustaments de comptabilitat nacional que també formen part del Pla d'equilibri, són sumes i restes complexes. Hi ha determinades mesures que no tenen un impacte fàcil de mesurar, que són mesurades en el seu conjunt, però que no tenen un impacte fàcil de mesurar, entre altres, mesures també en matèria de capítol 1.

Per tant, el que vull dir-li és que li detallaré per escrit la informació que precisi en aquest sentit, i les diferents mesures preses en matèria d'ingressos i en matèria de despesa, al final el conjunt de les mesures produeixen els efectes que varen produir el 2012.

Respecte de si el que anam fent és canviant o no adoptant algunes mesures i prenent-ne unes altres, idènticament, al llarg de l'exercici es fa això, però és que és així perquè hem d'anar mirant que les mesures, tant d'ingressos com de despesa, tinguin el mínim impacte possible i aconseguir l'efecte desitjable que és mirar de quadrar els comptes, quadrar el pressupost i quadrar el dèficit públic que hem compromès amb els compromisos de dèficit públic que hem establert.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

2) Pregunta RGE núm. 1059/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (II).

Per formular la pregunta RGE núm. 1059/13, relativa al Pla d'equilibri econòmic financer (II), intervé el Sr. Marc Pons i Pons, autor d'aquesta, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo entenc..., m'intent posar al lloc... dins el cap del conseller d'Hisenda i entenc que per a ell al final açò siguin nombres i que l'important és que el necessari és acabar quadrant una taula Excel, on al final el nombre final sigui una reducció de 350 milions d'euros, però ara vull que faci l'esforç de posar-se dins la pell de qui li demana i qui li demana entén que tot i que el nombre final acabi sent el mateix, que s'apliquin unes mesures o se n'apliquin unes altres és totalment diferent. L'exemple més clar pot ser aquest: tancam dos hospitals o pujam els impostos a les rendes més altes? Tot acabarà donant 350 milions d'euros, però en absolut és el mateix. I quan li demanava aquesta relació de desviacions en les despeses del Pla econòmic financer, el que perseguim saber, el que volem saber és realment qui ha estat el que ha acabat pagant tots aquests esforços de les retallades per valor de 350 milions d'euros.

Els ciutadans tenen dret i l'oposició també a poder conèixer precisament quina ha estat la realitat d'aquestes retallades.

Avui matí rallàvem de passejar per enmig del carrer, si vas per enmig del carrer te n'adones que la gent ha patit molt com a conseqüència de retallades del Govern. Ara, el que no sabem és exactament quines són aquestes i és el que nosaltres perseguim, és el que voldríem saber i com a feina d'oposició, per suposat que ens correspon.

Li agaf la paraula, Sr. Conseller, i ens agradaria efectivament que ens poguéss fer arribar aquest llistat en relació amb les desviacions de les despeses.

Amb els ingressos succeeix exactament el mateix. Ens permetran que els posi alguns exemples. Estableix el Pla d'equilibri econòmic financer que el Govern vendrà patrimoni per valor d'11 milions d'euros, això estableix. Bé, estaria bé saber si el Govern ha acabat venent patrimoni per valor d'11 milions d'euros o no l'ha venut i què és el que ha acabat venent, perquè no és el mateix que la comunitat autònoma tenguí o no tenguí un determinat patrimoni.

Les previsions d'ingressos fixaven un increment de 16 milions d'euros per al 2012, només per al 2012, en la lluita contra el frau. Estaria bé saber si els esforços del Govern durant el 2012 han permès incrementar en 12 milions d'euros recaptacions per sancions per fer front al frau o si resulta que no han estat capaços de fer-ho i han anat a una altra banda a poder quadrar aquesta xifra final.

No són qüestions insignificants, són qüestions d'una transcendència política importantíssima i per açò mateix volíem saber també aquesta relació d'ingressos. N'hi podria posar d'altres, es parlava dels nous impostos sobre els *rent a car*, sobre les grans superfícies, aquí parlava de nous impostos, que sabem que finalment no s'han produït, en sembla que són 52 milions d'euros que no sabem exactament on han anat, on és que s'han acabat quadrant perquè vostès no apliquin exactament açò.

Es parlava fins i tot, avui matí li ho recordava, la portaveu del Grup Socialista, el Pla d'equilibri econòmic financer 2012-2014, 2012-2014, estableix que a data d'ara, a finals del 2013 l'economia de les Illes Balears està creixent a un ritme d'un 2%; home!, açò, quan tu fas un pla d'equilibri econòmic financer, créixer un 2% implica directament una quantitat d'ingressos com a conseqüència dels impostos, perquè l'economia està funcionant, que no s'ha produït i aquí també hi ha, evidentment, una altra desviació.

Aquesta relació d'aquestes qüestions aquí on s'han produït precisament aquests canvis són, era, el motiu d'aquesta segona pregunta en la qual insistim que ens agradaria que ens poguéss detallar i si no ens ho pot detallar almanco sí que... en dies futurs per escrit ens la pugui fer arribar si no ho pot fer ara.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Li contesta el conseller d'Hisenda i Pressuposts per un temps de deu minuts.

EL CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons, principalment crec que vostè pot fer perfectament el compte d'on s'han produït els ajustaments, quines mesures s'han pres i quines mesures no s'han pres, d'acord?

Entenc que el nivell d'exigència en seu parlamentària ha de ser major i per això m'he compromès a entregar-li a vostè un informe detallat de l'evolució durant l'any 2012 del Pla d'equilibri 2012-2014, però crec que vostè pot fer perfectament què s'ha fet i què no s'ha fet en aquest sentit.

Per altra banda, parla vostè de matèria d'ingressos, he volgut -i ho hem parlat durant aquests dies- expressar que el 70% dels ingressos de la comunitat vénen del sistema de finançament i crec que ja estam tots d'acord, tots els diputats d'aquesta cambra, que el sistema de finançament no s'ajusta, almenys estam d'acord en això, no s'ajusta al cicle econòmic de la nostra comunitat, ve dos anys després. Per tant, si el 70% dels ingressos vénen d'aquest sistema de finançament que no s'ajusta al nostre cicle econòmic, és molt complicat que les xifres de creixement econòmic que informen els pressupostos de la comunitat tenguin un impacte, tenen impacte bàsicament en qüestió d'ingressos sobre el 30% del pressupost. Tenia impacte l'impost de transmissions patrimonials, és veritat, en exercicis precedents de 2007, però bé, sabem que va sofrir una davallada importantíssima.

Respecte d'aquestes mateixes previsions de creixement, escolti... què vol que li digui? Li puc contar que el seu conseller d'Economia també va canviar les previsions de creixement en un any quatre vegades i quin sentit té això, que parlem d'això? No té cap sentit a efectes del debat que interessa els nostres ciutadans.

En matèria d'ingressos, el Pla extraordinari de lluita contra el frau amb imposició directa, la quantificació que vàrem realitzar fins..., però això ja li dic que vostè ho pot agafar com vulgui, perquè agafarà un tros i en farà mànigues i..., sí, sí, farà sets i vuits, però, bé, va tenir un impacte de 880.000 euros pel que fa a la lluita contra el frau. Igualment l'increment de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats va tenir un impacte de 3,4 milions d'euros fins al 31 del 12 del 2012. L'increment de l'impost de vendes minoristes sobre determinats hidrocarburs va tenir un impacte de 18 milions d'euros. I pel que feia vostè també referència a la venda de patrimoni, va tenir un impacte de 2 milions d'euros l'any 2012.

Fruit d'avaluació d'aquestes mesures, si vostè agafa també l'actualització del pla d'equilibri 2013, veurà que, fruit de l'avaluació de l'impacte de les diferents mesures tant en ingressos com en despeses, corregim previsions, corregim previsions. És evident que no ha tengut l'impacte esperat la venda de patrimoni, d'acord?, és evident que l'any 2012 no va tenir l'impacte esperat. Fruit d'això vàrem corregir previsions i les vàrem fer molt més prudents en l'exercici 2013; fruit d'això també al pressupost del 2014 pràcticament la partida és menyspreable en matèria de venda de patrimoni, perquè les condicions del mercat immobiliari han fet molt complicades les vendes que s'han vist produïdes segurament en segona i en tercera subhasta. També és veritat que els procediments administratius duen a això, garantir la legalitat dels processos implica moltes vegades pèrdues de valor, però és lògic i és normal, i és a més el que hem de perseguir, garantir per damunt de tot la legalitat dels processos i per tant anar via subhasta pública.

Vull dir que en matèria d'ingressos és aquí on s'han produït bàsicament les grans mesures d'ingressos que recollia aquell pla d'equilibri per a l'exercici 2012. En tot cas li reiter que li farem un estudi en profunditat respecte d'un compendi de l'avaluació que feim de les mesures tant d'ingressos com de despesa a l'exercici 2012.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I en torn de rèplica intervé el Sr. Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, no res, qüestions en què tampoc no em vull esplaïar perquè haurem d'esperar a tenir aquesta informació, la qual també li agraesc que en la part d'ingressos me la pugui donar.

Res, que el sistema de finançament és millorable és a les qüestions a les quals hem arribat tots d'acord; que es va millorar perquè el d'abans era pèssim i estàvem darrere de tot, açò vostès no ho admeten però ha estat una constant... Hi coincidim, idò, per tant; estic content, Sr. Marí, que coincidim que el que hi havia abans era un desastre, que ara l'hem millorat i que si incorporar, si vostès són capaços d'incorporar el principi d'ordinalitat dins el nou sistema de finançament, que encara no s'han pronunciat, sí que haurem fet realment una trajectòria encertada quant a establir el posicionament que correspon a Balears dins un sistema de finançament on la justícia redistributiva hauria d'estar sempre pendent.

En qualsevol cas no és l'excusa, aquesta, per amagar-se, de donar o no donar la informació. Ja m'ha quedat clar aquest fet, i per tant aquí devora sí que esperam que ens la pugui vostè enviar tan prest com sigui possible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. I en torn de contrarèplica intervé el conseller, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. Home, a mi m'agradaria que agafés les meves paraules en els seus justs termes. Sí que ha reconegut aquest govern que el sistema de finançament de 2009 era millor que l'anterior, sí; no hem reconegut que l'anterior fos un desastre. L'anterior era millor que el precedent?, també. Vostè no ho vol reconèixer però aquestes són les diferències.

Escolti, quan feim anàlisis rigoroses, serioses, de les coses, idò hem de tenir..., no sé com li ho diria, una certa ingenuïtat per deixar-nos impressionar per les coses, i per deixar-nos sortir de les nostres creences autèntiques i extreure conclusions de les coses. El Govern ha reconegut que el sistema de finançament de 2009 era millor que l'anterior?, sí; el Govern reconeix que el sistema de 2009 perjudica greument la comunitat autònoma?, també; que el sistema 2001 era millor que el precedent?, també ho podem dir, i jo el convid a fer aquesta anàlisi i aquesta reflexió.

I respecte de les altres qüestions apuntades jo crec que ha quedat clar que anirem a veure si podem elaborar aquest document amb l'impacte de les mesures el 2012 per poder contrastar les inquietuds que sa senyoria està transmetent aquesta tarda. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

3) Pregunta RGE núm. 1060/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (III).

Per formular la pregunta RGE 1060/2013, relativa al Pla d'equilibri econòmic i financer (III), intervé el diputat Marc Pons i Pons, el seu autor, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, de les dues primeres preguntes sí que hem arribat almanco a una conclusió, Sr. Conseller, i és que el pla aprovat no s'ha acomplert fil per randa, sinó que s'han anat produint modificacions sobre la marxa, tant en la part de despeses com en la part d'ingressos.

Esperava en aquests moments poder tenir aquesta informació i per tant, a partir d'aquí, de la constatació de les desviacions produïdes en els dos casos, venia la tercera pregunta, que era aquesta, que era dir, bé, ara sabem que hi ha hagut actuacions establertes en el Pla d'equilibri econòmic financer que no s'han executat, i el que demanàvem era saber quines actuacions no establertes al Pla econòmic financer havien executat per poder compensar precisament les no executades dins el Pla d'equilibri econòmic financer.

Un exemple; en pos un perquè s'ha tractat aquí. S'havia establert que es vendria patrimoni per valor d'11 milions d'euros; finalment el patrimoni venut, com ens explicava el conseller, són 2 milions d'euros. Açò representa 9 milions d'euros de desviació. A alguna banda deuen haver anat aquests 9 milions d'euros, a qualche banda deu haver pegat perquè senzillament finalment hi hagi pogut haver aquesta retallada del 350 milions d'euros.

Entenc que ara no em pugui vostè respondre a aquesta pregunta, de com s'han corregit aquestes desviacions, però sí que li demanaria que de la mateixa manera que s'ha ofert vostè molt amablement a poder-nos remetre la informació tant de les desviacions de despeses com d'ingressos, també puguem saber en tot cas quines partides s'han incorporat per tal que puguem fer senzillament la comprovació dels plantejaments fets per part del Sr. Conseller. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Li contesta el Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. Home, jo a les bandes on hagin pegat ja seran conclusions que es traurà cadascú. Si vostè diu que teníem previstos 11 milions en ingrés de vendes de patrimoni i resulta que només n'hem fet 2, ens en falten 9, segur que ho hem retallat a una altra banda, idè això ja és una consideració seva. Al final, al final, essent veritat que hem de mirar on s'han produït efectivament els ajustos en

despesa i com s'han comportat els ingressos, també, perquè a vegades al llarg..., a vegades no, al llarg de l'exercici determinats ingressos de determinats impostos es comporten millor i altres pitjor, i es va produint aquesta oscil·lació, al final del que es tracta és de veure que respecte del pressupost 2011 el que s'ha produït és una baixada en despeses de 377 milions d'euros, i respecte del pressupost 2011 el que s'ha produït és un increment dels ingressos de 256 milions d'euros.

I les conclusions, una vegada que vostè vegi un poc els diferents impactes de les diferents mesures, les conclusions respecte d'on anat o han deixat de venir, idè ja són qüestions que cada un pot extreure les conclusions que pertoquin.

En tot cas deixi'm dir-li que això, amb pla d'equilibri o sense pla d'equilibri, s'hauria de fer sempre; controlar l'execució pressupostària en matèria d'ingressos i en matèria de despeses ho hauríem de fer sempre, hi hagi pla d'equilibri o no hi hagi pla d'equilibri, i en aquest sentit segurament aquesta crisi d'intensa duresa el que ens ha canviat és la mentalitat a tots, i jo esper que d'aquí al futur els diferents governs que puguin venir tinguin aquesta mentalitat de controlar bé els ingressos, controlar bé les despeses, perquè això durant molts d'anys hem d'estar i aquesta comunitat estarà mirant de desendeutar l'alt nivell d'endeutament que tenim en l'actualitat. Per tant amb pla d'equilibri o sense pla d'equilibri el que s'ha de fer és vetllar per la correcta execució dels ingressos, de les despeses, perquè al final es tracta de recursos dels ciutadans.

Quedam emplaçats, jo qued emplaçat a remetre la informació escrita, i contrastar-la en voler i en qualsevol moment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. I en torn de rèplica intervé el Sr. Pons, per cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Marí, li agraiïa les respostes fetes fins ara. En aquesta..., la predisposició, eh?; no ara perquè no ens dóna la informació que li havíem sol·licitat. La darrera resposta és que ens emplaça que fem d'investigadors i que per tant fem suposicions per veure què ha succeït i que anem perseguint açò. És una manera com una altra d'amagar-se darrere la cortina o de fer una cortina de fum perquè l'oposició no pugui acabar sabent què ha succeït.

No ens sembla que sigui aquesta la resposta encertada, i venint de vostè encara molt manco. N'estam convençuts, que..., estam convençuts, no, ens preocuparia moltíssim més del que ja estam si resultàs que no sapiguessin vostès d'on han retallat per quadrar el Pla d'equilibri econòmic i financer senzillament amb els 9 milions d'euros de vendes que no s'han produït. Qualcú dins la conselleria ho ha de tenir controlat, açò, i si ningú no ho té controlat i és de ver que anam sobre la marxa com anam, idè, bé, de sorpreses segur que ens en trobarem dins la propera legislatura quan fem una anàlisi del que ha succeït aquesta, seguríssim.

I en aquest sentit el que li demanaria, ja que vostè s'ha..., s'ha mostrat disposat a fer-nos arribar la informació de les desviacions de despeses i d'ingressos, és que també hi poguéssim incorporar un tercer full on s'explicassin actuacions que, no estant incloses en el Pla d'equilibri, finalment s'han hagut d'executar per tal de poder-lo quadrar. Perquè els nombres no quadren tots sols, açò està claríssim, vostè mateix ho ha reconegut. Les desviacions són una realitat, tenim un pla d'equilibri econòmic financer que no s'ha complert amb les mesures establertes. Estaria bé que els ciutadans puguin saber quines mesures complementàries s'han acabat introduint per tal que aquest pla d'equilibri econòmic financer s'acabés fixant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. I en torn de contrarèplica intervé el conseller, per cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. No volia dir això, jo crec que vostè ho entén perfectament, jo el que li volia comentar és que si feim una anàlisi de les mesures d'ingressos, quin impacte han tingut el 2012, les mesures de despesa quin impacte ha tingut el 2012, feim la diferència, afegim a això els ajustos de comptabilitat nacional de 2012, feim la diferència i obtenir el dèficit públic, després la interpretació d'aquests 9 milions que han faltat per aquí s'han vist perquè han pujat per una altra banda, idè són interpretacions que corresponen a cadascú. En la mesura que les seves interpretacions i les nostres coincideixin, idè coincidiran, i si no posarem les dues interpretacions en comú, en tot cas. I res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

4) Pregunta RGE núm. 2031/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Real Decreto Ley, de 13 de julio, de medidas de liquidez de las administraciones públicas y en el ámbito financiero (I).

5) Pregunta RGE núm. 2032/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Real Decreto Ley, de 13 de julio, de medidas de liquidez de las administraciones públicas y en el ámbito financiero (II).

I per formular les preguntes RGE núm. 2031 i 2032, relatives a *Real Decreto Ley de 13 de julio, de medidas de liquidez en las administraciones públicas en el ámbito financiero*, intervé el diputat Sr. Marc Pons i Pons, el seu autor, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Hem quedat que les ajuntàvem i que per tant seriem un poquet flexibles. Esper que així sigui el president en l'atorgament del temps.

Bé, hem tingut l'oportunitat de debatre relativament sobre el Pla econòmic financer. Ens queda alguna idea clara, el full de ruta es va canviant sobre la marxa i per tant no el tenim perfectament definit. Hi ha informacions que no ens arriben. Açò genera, evidentment, incerteses i manca de confiança.

A partir d'aquí crec que l'arribada del govern Bauzá ha suposat també, a més a més, una clara pèrdua d'autonomia financera i una delegació de les polítiques econòmiques i pressupostàries al Govern de l'Estat. Són ells que en aquests moments estan marcant i estan establint algunes de les polítiques econòmiques i pressupostàries del govern autonòmic. Em permetran que facem un poc de recordatori.

Tornam al desembre del 2011. El Govern, segur de les decisions, aprova uns pressupostos rigorosos, ens diuen, que seran el full de ruta per sortir de la crisi. Recordaran la famosa frase del vicepresident econòmic, aquella que deia que ells ens duria del caos al cosmos perquè aprovava uns pressupostos que els permetrien actuar amb tota llibertat i amb tota l'autoritat per poder-ho fer. El març del 2012, en el Consell de Política Fiscal i Financera, el govern Bauzá aplaudeix les decisions acordades: un objectiu de dèficit per al 2012 de l'1,5, del 0,7 per al 2013. La negativa del govern autonòmic a sol·licitar una sola inversió pública va quedar allà també perfectament definida, i la seguretat que el govern Bauzá no haurà de sol·licitar cap rescat.

Som al maig del 2012. En aquell mes de maig al Consell de Política Fiscal i Financera s'establí també que Balears presentarà -va presentar- el Pla econòmic financer, la retallada dels 350 milions d'euros de què parlem ara... Allò era la principal justificació -basta mirar-nos les hemeroteques- per garantir que Balears no serà rescatada. Els temps hem vist com van acabar desmuntant aquests arguments. L'octubre del 2012 la impossibilitat en aquell temps de generar confiança entre els mercats ens porta a demanar el primer rescat, es parla de 473 milions d'euros en el fons de liquiditat; el principal argument és que el Govern central deixa interessos de forma més barata que la banca. La manca de confiança en els mercats en el Govern és tan evident que no té capacitat de recórrer al mercat privat i per tant ha de ser l'administració pública que el financiï; els surt molt més car el mercat privat que l'administració pública.

A principis de 2013 sabrem que el Govern no complirà amb la seva principal promesa i no compleix el dèficit. L'incompliment del dèficit du una segona conseqüència: un nou rescat, 570 milions d'euros, i li diuen en aquell moment la segona petició. Mentrestant el Sr. Montoro anuncia que les comunitats autònomes que no han complert amb l'objectiu de dèficit hauran de fer més retallades. Balears, en aquells moments encara el Sr. Aguiló, ho assumeix amb resignació. Els rescats econòmics, la petició d'ajuda al FLA, com vostès li vulguin dir, davant l'Estat suposen i representen que el Govern vindrà marcat per les ordres, per un control directe del Govern de l'Estat. És cert, el Govern autonòmic juga a minimitzar aquests efectes, els resta la màxima importància i arribam a sentir fins i tot que estan orgullosíssims de recórrer al FLA com la millor de les decisions possibles que una comunitat autònoma podria realitzar.

Però la realitat ens diu que el control i la supervisió de Madrid deixen sense marge de maniobra la Conselleria d'Hisenda. Basta veure el Decret Llei 21/2012, de..., ho diré en castellà perquè ho tenc en castellà, *de medidas de liquidez de las administraciones públicas y en el ámbito financiero*. Així aquest... Així -perdó- aquest decret, aquest reial decret llei a l'article 8 estableix, *artículo 8, control de los planes de ajuste*. Llegesc textualment, punt 1: "*Cuando la Intervención General de la Administración del Estado envíe una misión de control, ésta tendrá como objetivo concretar el diagnóstico de la financiación financiera de la comunidad autónoma en el marco de los compromisos adquiridos en el plan de ajuste, aplicando las técnicas y metodologías de control que se estimen oportunas*". El punt tercer d'aquest mateix article diu: "*En el plazo máximo de un mes desde que se inicie la misión de control, la Intervención General de la Administración del Estado emitirá un informe sobre la adecuación financiera de las previsiones recogidas en el plan de ajuste en vigor y los incumplimientos o riesgos de incumplimiento del mismo*".

Sabem per tant, idò, que el Sr. Montoro, de manera mensual, fa fent una supervisió de les actuacions que el Govern autonòmic fa i per tant, si hi ha desviacions, tenim retalls de diari suficients a les nostres hemeroteques, immediatament surt el Sr. Montoro i diu, noves retallades perquè vostès s'estan desviant i es produeixen aquí noves retallades.

Per tant i aquí ve la pregunta també formulada de forma escrita, esperant una resposta per escrit i que finalment acabarà sent oral, voldríem saber a quines dates, primer de tot si s'han produït aquestes missions de control del Govern central al Govern autonòmic, i a quines dates s'han produït aquestes missions. Sr. Conseller, ens sembla important saber quina relació hi ha entre el Govern de l'Estat i vostès, fent complir, insistesc, no ens inventam res, un reial decret llei que de ben segur vostè coneix, m'imagina, que de memòria.

I després també, aprofitaria i sabent que després de cada missió de control, la Intervenció General de l'Estat emetrà un informe sobre la situació financera de la comunitat, ens agradaria que ens poguéssim dir en quina direcció van aquests informes per tal de saber fins a quin punt s'ajusten vostès o no, o quina és la valoració que en tot cas els homes de negre del Sr. Montoro, és una expressió que tothom entén, la missió de control serien els homes de negre del Sr. Montoro, que una vegada cada mes ens diu el reial decret llei, vénen aquí a la

nostra comunitat autònoma. Voldríem saber senzillament que ens confirmés quantes vegades han vingut i quins informes han fet. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Li contesta el Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. Contestant les seves dues preguntes, la resposta és no. No ha enviat la Intervenció General de l'administració de l'Estat cap missió de control a la comunitat autònoma, en els termes de l'article 8 del Reial Decret Llei 21/2012.

I respecte l'altra pregunta, tampoc té previst el Govern de les Illes Balears demanar cap missió de control per part de la Intervenció General de l'Estat, en els termes de l'article 8 d'aquest reial decret llei.

I això és que li hauria pogut contestar a la pregunta si l'hagués contestat per escrit? Però com que contestam oralment, crec que podem parlar un poc més d'aquest tema.

Perquè l'article 8, efectivament, estableix una intervenció de control, però previ a l'article 8 hi ha l'article 7 i previ a tots els articles d'aquest decret llei sobre les *medidas de liquidez para las administraciones públicas y en el ámbito financiero* i previ a tots els articles de la Llei orgànica d'estabilitat pressupostària, hi ha el compromís amb nosaltres mateixos. Vostès no el volen tenir perquè no s'ho creuen això, perquè la màxima és *hay que hacer lo que se debe, aunque lo que se debe de deje a deber*. Aquesta és la principal diferència que tenim, Sr. Pons, escolti, és la principal diferència. Previ a totes aquestes lleis, hi ha el compromís amb nosaltres mateixos de sanejar els comptes públics per estar a l'alçada de l'esforç que fan els ciutadans. Aquest és el compromís d'aquest Govern.

Aquest Govern ha pres les decisions amb consciència, amb serietat i escolti, hem baixat de 1.116 milions, de venir de 700 milions de mitjana d'endeutament els 4 anys anteriors, la qual cosa vol dir que teníem dèficits recurrents de 700 i 900 milions d'euros, a tenir un dèficit públic de 476 milions d'euros, i a complir els compromisos i generar credibilitat.

Vostè mescla un poc les coses, jo entenc que de vegades..., bé, no ho entenc, perquè no crec que els discursos polítics hagin d'anar per aquí, però bé, jo entenc que..., bé, *confianza en los mercados, que este Gobierno no tenía confianza en los mercados, ni generaba confianza en los mercados*. Em sap greu, però és que és així, escolti, miri, el maig del 2011 no hi havia cap confiança en el Govern de les Illes Balears. Cercaven 150 milions d'euros i els van dir que no. Dia 23 de juny de 2011 hi havia 8 milions d'euros a la caixa de la comunitat, el 23 de juny, i s'havien de pagar nòmimes i extra el 30 de juny, hi havia un venciment de préstec el 27 de juny de 43 milions d'euros. Venien els ingressos de les entregues a compte el juny, o sigui, 8 milions, més els ingressos de 70, doncs 78.

Aquesta era la confiança que teníem a 30 de juny i em sap greu haver-ho de dir, Sr. Pons, però és que vostès ens posen en aquesta situació, perquè sembla que aquí no ha passat res, sembla que en 30 anys d'autonomia no ha passat res tampoc, ja sé que vostè em dirà que són 30 anys d'autonomia. Bé, aquest Govern té la responsabilitat i l'obligació de solucionar 30 anys d'autonomia i ho feim, amb coratge, amb il·lusió, ho feim.

No són préstecs de l'Estat. Aquest govern i el president Bauzá va demanar coordinació de polítiques d'endeutament i ho varen demanar més presidents autonòmics i més consellers d'Economia autonòmics. Es demanaven hispabons, al final l'instrument establert és el Fons de Liquiditat Autònomic i en tot cas, aquest instrument ha servit per baixar els preus de finançament.

Estalvis del Fons de Liquiditat Autòmic? 17 milions d'euros anuals, 99 milions d'euros al llarg de la vida de les operacions concertades. Estalvis del mecanisme de proveïdors? 12 milions d'euros anuals, amb interessos, 77 milions d'euros al llarg de la vida de l'operació concertada.

Sí que és veritat que amb aquest procés, amb aquest compromís de totes les administracions de l'Estat, de totes, les locals, les autonòmiques, les provincials, l'estatal, amb aquest compromís de..., bé, vostè emprava la frase del caos i del cosmos, i és veritat, de no anar-nos al caos..., ja ho sé que és del vicepresident Aguiló, però és que és aquest el compromís, és que jo estic d'acord amb això, amb aquesta frase, és que la situació, el significat de la situació d'aquest país és Grècia, d'acord? L'esforç que han fet tots els ciutadans, i jo crec que també els grups de l'oposició en la mesura que ens han ajudat en les coses que hem fet malament i ens han dit, doncs això ho fan malament, doncs això, contribueixen també a l'esforç que avui ja no es parli de rescat a l'Estat espanyol. De rescat de la comunitat autònoma de les Illes Balears tampoc se n'ha parlat. L'execució pressupostària de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb el que suposa, i no m'agafi la frase per peteneres, d'esforç també dels ciutadans i amb el que suposa d'esforç, és posat com exemple a moltes bandes del nostre Estat. L'ajust pressupostari que hem fet, el compliment dels requisits que ens hem posat, de les fites que ens hem posat.

I pel que fa a préstecs de l'Estat. Crec que ja li he comentat, no són préstecs de l'Estat, coordinar polítiques d'endeutament, els préstecs al final els fan els inversors que compren Tresor i el Tresor finança el Fons de Liquiditat Autòmic, o sigui, no és l'Estat que treu els diners i els deixa, són els mercats financers els que presten a l'Estat i com que en conjunt tenim molta més credibilitat que no cadascun per separat, obtenim millors preus de finançament.

En resum, contestant les seves dues preguntes, la resposta és que no.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I en torn de rèplica intervé el Sr. Pons per cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que va ser Sant Pere que la Nit de Vigília, va negar per tres vegades, va renegar per tres vegades. Tenim un reial decret llei, Sr. Conseller, que, efectivament, no li he volgut llegir sencer perquè he fet referència només a l'article 8, però l'article 7 diu per exemple en el punt tercer, que *"en el caso de que el Ministerio de Hacienda detecte riesgos de incumplimiento de las medidas del plan de ajuste, propondrá su modificación con adopción de nuevas medidas, o de alteración del calendario de su ejecución, pudiendo solicitar a la Intervención General de la administración del Estado que acuerde las actuaciones necesarias para llevar a cabo una misión de control"*.

Vostès no han complert els seus objectius. Li vull recordar, els seus objectius eren en uns objectius de compromís en el Consell de Política Fiscal i Financera de dèficit que no han complert. I que vostè reconeixia a la pregunta d'abans que havien hagut de fer modificacions del Pla econòmic financer, i per què? Senzillament perquè no complien, perquè estableix en aquest mateix decret que *"deberán acordarse con el Ministerio de Hacienda y Administración Pública, las modificaciones que resulten necesarias para el cumplimiento de los nuevos compromisos adquiridos"*. Si el pla es desvia, ja hem sabut que es desviava, no es compleix l'objectiu de dèficit, ja sabem que no es compleix l'objectiu de dèficit, aleshores el ministeri obligarà a fer un nou pla d'equilibri econòmic-financer, que s'haurà d'entregar i en tot cas, el ministeri li donarà el vist i plau.

Per tant, sí que n'hi ha de control i tant que n'hi ha de control! És possible que no vagin vestits de negre, però control del Sr. Montoro n'hi ha i que som a les seves mans també, perquè és massa evident açò.

Li posaré dos exemples més. En resposta a un diputat, explicava i treia pit el conseller entorn a la importància de recórrer al FLA. Ens deia el diputat que totes les comunitats autònomes han recorregut al FLA, ni Madrid ho ha fet, en mans del Partit Popular; ni Galícia ho ha fet, en mans del Partit Popular; ni Castella-Lleó ho ha fet, en mans del Partit Popular; no ho ha fet Aragó, ni Extremadura, ni La Rioja. Però facem-ne més, perquè ha resultat que ens han volgut vendre que recorrent al FLA, al Fons de Liquiditat Autònomic, resultava que el Govern s'estalviava recursos. Què diu la Comunitat de Madrid? Què diu el president González? Diu, llegesc textualment, *"si hubiéramos ido al FLA, no hubiésemos podido colocar toda la deuda, porque sólo te cubre una parte"*. I diu immediatament, *"la deuda de nuestra comunidad autónoma quedaría estigmatizada"*.

És clar que les comunitats autònomes que poden evitar anar-hi, no hi van i tant que sí! I després diu, ahir, el Sr. Feijoo, president de Galícia, llegesc textualment: *"Feijoo replica a Montoro, que evitar el fondo de liquidez le ha ahorrado a Galicia 20 millones de euros"*. Ha aconseguit recursos més barats que vostès en el FLA, perquè genera més confiança. I li vull recordar que cada retallada, cada retallada el Sr. Aguiló ens

la venia com la clau per generar confiança i no haver de ser rescatats. Cada patiment dels ciutadans, anava acompanyat de la tranquil·litat de què no hi hauria rescat. I per tant, sí que li recordam, perquè vostè també té una herència, la del Sr. Aguiló. I ara també l'estam analitzant i tant que sí!

Seguesc amb el Sr. Feijoo, paraules d'ahir: *"Feijoo afirmó que el FLA resulta más costoso y que además, recurrir a él, supondría acometer un plan de ajuste presupuestario adicional y someterse encima a la supervisión de Hacienda"*, el Sr. Feijoo. Ho tenim clar per què no hi han anat ells, no? Perquè volen marcar la seva política pressupostària pròpia. Per tant, crec que es posa de manifest. Segueix el Sr. Feijoo i diu: *"no me veo en la necesidad de ser tutelado, cuando estoy cumpliendo mis obligaciones"*. I acaba el Sr. Feijoo, *"los esfuerzos de contención presupuestaria son lo que permiten a Galicia blindar su libertad y autonomía financiera. Celebro que lo hayamos conseguido"*. Saben per què? Perquè no els és d'aplicació aquest decret, perquè els homes de Montoro no estan damunt d'ells.

I m'estranya, Sr. Conseller d'Hisenda, que vostè digui que no ha vist mai els homes de Montoro. M'estranya que em digui, he fet referència a què cada mes ha d'enviar un informe, m'agradaria que em digués si emet cada mes aquest informe al Sr. Montoro, donant resposta al decret. Ens agradaria Sr. Marí que donés resposta a aquestes qüestions, perquè nosaltres sí creim les lleis que estan aprovades, sí que veim allò que està succeint i per tant, sí que sabem que el Sr. Montoro, amb els seus homes, està supervisant i marcant la política pressupostària de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. En torn de contrarèplica intervé el conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. Vostè el que pregunta aquí per escrit és una cosa concreta i jo li he contestat la cosa concreta. Vostè em diu, m'agradaria que me contestés més coses, anem-hi. Però el que vostè pregunta aquí és si ha enviat la Intervenció General de l'administració alguna missió de control, i la resposta és no, a aquesta pregunta és no.

Es formulen plans d'equilibri quan s'incompleixen els objectius de dèficit? Sí. Es formula un pla d'equilibri, per exemple 2011-2013, el 2011 incomplim, hem de tornar formular el 2012 i formulam el Pla d'equilibri 2012 un any més, 2014. Això funciona així.

I es fa el seguiment..., alerta, i els plans d'equilibri, a vostè no els hi varen aprovar, perquè en va presentar quatre i no els hi varen aprovar, però els plans d'equilibri els aprova el Consell de Política Fiscal i Financera i en el Consell de Política Fiscal i Financera hi ha l'Estat, de tal manera que si ell no vota a favor, vostè no aprova el pla d'equilibri. Perquè entenguem les coses. No em digui si Montoro vol, perquè l'Estat aprova el pla d'equilibri o no l'aprova, i a vostè li aprovava o no li aprovava

i no li va aprovar. I no era en Montoro en aquell moment, era la Sra. Elena Salgado, i a nosaltres ens ho va aprovar i a vostès no. Ho dic, Sr. Pons, perquè destriem un poc les coses.

A partir d'aquí, existeixen publicacions d'execució pressupostària cada mes derivats de l'aplicació d'aquesta llei? Sí, es publiquen cada mes. Existeix informe del Ministeri d'Hisenda respecte l'execució pressupostària de les comunitats autònomes que estan subjectes a plans d'equilibri? També i això està publicat i es fa. I és una gran passa d'aquesta legislatura que cada mes puguem..., jo crec que és una passa de transparència, vostè demanava abans que hem d'explicar als ciutadans moltes coses, doncs bé, això és una passa, poder publicar l'execució pressupostària cada mes, que es facin informes sobre l'evolució de l'execució pressupostària.

A partir d'aquí, més, més. Tenim contacte permanent amb el Ministeri d'Hisenda? Sí. Tenim contacte permanent amb el Ministeri d'Economia i amb la Secretaria General del Tresor? També, permanent, permanent. Vol dir això que retem comptes? Doncs ho digui vostè com vulgui, jo crec que coordinam polítiques i miram de tirar endavant les coses.

Una passa mes. El setembre feim una reunió per videoconferència, com vostè vulgui dir-li, de previsió de com tancam l'exercici? També es fa, es coordinen les polítiques. Si això és l'important d'aquesta legislatura, que es coordinen les polítiques. Del 30 de juny del 2011 al 31 de desembre del 2011 jo vaig tenir una reunió a Madrid i 2 parlades per telèfon amb el sots-secretari de coordinació de Política Financera de l'Estat, Sr. Cuenca i una d'aquestes bastant tensa. L'Estat no hi era, aquells sis mesos no hi era. Però es coordinen les polítiques, es parla amb les administracions, perquè jo crec que això va en benefici de tots.

Les administracions públiques, les comunitats autònomes que vostè ha citat tenen una cosa bona, que aquestes comunitats autònomes no tenen els nivells d'endeutament que tenim nosaltres, Madrid té un 11% d'endeutament, nosaltres un 22%. A bé, doncs no és la mateixa posició, quina valoració fan del deute de Madrid els mercats financers? Una molt diferent de la que feien del nostre. És que les coses són així. Li surt a compte a Madrid entrar al FLA? La meua opinió personal és que li sortiria a compte entrar en el Fons de Liquiditat Autònomic, li sortiria a compte perquè Madrid es finança a 80-90 punts bàsics per damunt del Tresor. Nosaltres amb el Fons de Liquiditat acabam de firmar, jo ara acab de firmar 30 punts bàsics de mecanisme de proveïdors, que s'engaga aquests dies, a 30 punts bàsics per damunt del Tresor.

Escolti, a partir d'aquí cadascú pren les seves decisions, és evident que Galícia no té el deute que tenim, no té l'historial d'execució pressupostària que té aquesta comunitat autònoma els anys anteriors. La valoració que fan els mercats de l'important endeutament que tenen unes comunitats i del menor endeutament que tenen unes altres, idè és aquesta la valoració i per tant, compra bons a un preu i altres comunitats... idè no compra bons o encareixen el preu.

La meua opinió personal amb aquest endeutament? Amb gran part d'aquest endeutament d'aquestes comunitats que estan molt endeutades, no li sàpiga greu, la meua opinió personal, el desastre del sistema de finançament autonòmic, és la meua opinió personal, d'acord? *Cataluña, Valencia, Murcia, Balears*, l'impacte del sistema de finançament autonòmic en gran part de l'endeutament d'aquestes comunitats autònomes és -em sap greu, però és la meua opinió personal- el sistema de finançament autonòmic.

Per tant, contestant la seva inicial pregunta, la resposta era que no, la Intervenció General de l'Estat no ha enviat cap missió de control.

Però ampliant les seves altres curiositats que ha posat de manifest, feim polítiques de coordinació amb l'Estat, els plans d'equilibri s'aproven per l'Estat, conjuntament amb el Consell de Polític Fiscal i Financera, per tant, els fulls de ruta dels plans d'equilibri que han permès que aquesta comunitat passàs d'un dèficit de 1.100 milions a 476 s'aproven de conformitat amb l'Estat. Feim reunions i coordinacions permanents tant Secretaria General del Tresor com Subdirecció de Coordinació de Política Financera com també es publiquen mensualment les execucions pressupostàries, trimestralment es fa avaluació de seguiment de PEF, de seguiment de pla d'equilibri, i això està publicat al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a la web del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Tot això, escolti, haver-ho pensat abans quan eren partidaris de deixar a deure el que s'havia de fer, què vol que li digui? *Hasta aquí hemos llegado*.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

6) Pregunta RGE núm. 10047/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost sobre el patrimoni de l'exercici 2013.

Per formular la pregunta RGE núm. 10047/13, relativa a l'impost sobre el patrimoni en l'exercici 2013, intervé el Sr. Diéguez i Seguí, autor d'aquesta, per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Vicepresidente. Buenas tardes, Sr. Conseller, estoy encantado de poder hacer esta pregunta después de tanto tiempo escuchando decir mil barbaridades acerca del impuesto sobre el patrimonio que poco más o menos iba a ser el *dimoni cucarell* para las finanzas de esta comunidad autónoma, que iba a hundir la comunidad autónoma, en fin, usted ya lo sabrá porque ha vivido esto desde otra trinchera y ha sabido todo lo que se ha dicho sobre este impuesto, y por fin lo han puesto, ha sido polémico y al final lo han puesto.

Me alegro de ver que las dos previsiones importantes que he hecho de impuestos en esta legislatura, la primera es que éste de patrimonio es un impuesto que se iba a tener que poner en un momento u otro y la segunda, la relativa a que los impuestos verdes no iban a ningún sitio, las dos se han cumplido y son previsiones hechas desde la minoría.

Lo digo porque a veces la minoría acierta, ya digo que tienen una fe ciega en las posibilidades de la mayoría, no, no, no tienen una fe ciega en las posibilidades de la mayoría y ahora se lo demostraré y eso no es tan así.

Bueno, lo han activado por fin, decían que no lo necesitarían entre otras cosas, pues sí que lo han necesitado, decían que no lo necesitarían y lo han necesitado. Lo han necesitado ¿por qué? Porque en el momento en que llegaron aquí quebraron la confianza en el Gobierno de esta comunidad autónoma, en el momento en que llegaron la quebraron porque el habilísimo presidente de esta comunidad autónoma lo primero que hizo cuando llegó al Gobierno fue salir y decir "no puedo llegar a fin de mes", vale. ¿Alguien se imagina que entre una persona a solicitar un crédito a un banco diciendo: mire, vengo a pedir dinero porque no tengo para pagar nada, no puedo ni llegar a fin de mes. Evidentemente, no fue de una gran habilidad, naturalmente le cerraron todas las puertas de crédito en ese momento y nos llevó a una situación catastrófica, entramos en recesión porque no estábamos en recesión, estábamos en crecimiento, y entramos en recesión, bueno, cada uno allá con la suya.

Entiendo, entendemos que el Sr. Conseller de Hacienda, como todos los consellers de Hacienda, no quiera que el Gobierno se gaste lo que no se puede pagar y me sabe mal, me sabe mal que utilice una frase que es de un santo "haz lo que debas aunque debas lo que haces", San Ignacio de Loyola, efectivamente, me sabe mal porque el pobre Rouco ahora que se está yendo, se llevará un disgusto si ve que alguien de los suyos critica de una manera tan dura al pobre San Ignacio, pero bueno...

Le quería decir una cosa, no he conocido a nadie de mi grupo parlamentario ni de esta legislatura ni de ninguna de las anteriores que haya defendido esta máxima, pero sí que se ha dicho en el Parlamento, sí, textualmente, le diré, mayo, junio, no recuerdo exactamente el mes, mayo, junio de 2003, debate de investidura del presidente Sr. Matas, intervención del portavoz del Grupo Parlamentario Popular, Sr. Joan Huguet, citó expresamente la máxima ignaciana y conminaba a su presidente a decir: haz lo que debas aunque debas lo que haces. Está en el *Diario de Sesiones*, lo puede ver, quiere decir que el único grupo parlamentario que ha defendido esta máxima ignaciana aquí, en este parlamento ha sido el Grupo Parlamentario Popular.

Bueno, realmente no le hicieron mucho caso porque no hicieron lo que debieron y ya sabe el saqueo que hubo de las cuentas públicas, saqueo tremendo, saqueo y mala administración, porque no es si no mala administración pasar por ejemplo en las autopistas de Ibiza de 9 millones a 520, un pequeño desfase, un pequeño desfase; pero bueno..., mala administración, saqueo, etcétera, en fin, ha habido graves problemas en esta comunidad autónoma. Recuerde que incluso el Sr. Matas, su predecesor, es su herencia, su herencia, su progenitor político se fue hasta Japón a vender deuda pública, ¿se acuerda?, porque aquí no se la compraba nadie, hasta Japón fueron ¿eh?, y lo vendían como un éxito, porque no se la compraba nadie por aquí.

En fin, desde luego tiene razón en que algunas herencias están envenenadas y algunas las vemos todavía cada día en los medios de comunicación, como ese veneno sale para escándalo de los ciudadanos. Pues bien, vistas las necesidades que tiene la comunidad autónoma, muchas de sus progenitores políticos, la legislatura anterior a la que nos ha precedido, este impuesto supongo que le habrá venido muy bien.

Entonces, me interesaría saber, aunque ya he oído alguna cantidad al respecto, ¿cuánto se ha recaudado con este impuesto, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Muchas, gracias, Sr. Diéguez. Le contesta el conseller de Hacienda y Presupuestos por un tiempo de diez minutos también.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diéguez, contestando la pregunta, en inicio y luego hablamos de más cosas que usted ha puesto sobre la mesa, el presupuesto aprobado de 2013 de la comunidad autónoma tenía una previsión de ingreso por el impuesto sobre patrimonio de 24,2 millones de euros.

En el Plan económico financiero actualizado para 2013 establecimos una previsión de ingreso del impuesto sobre patrimonio en 30,2 millones de euros. Los ingresos efectivamente recaudados hoy, que se ha recaudado porque sabe usted que lo gestiona la Administración General del Estado y transfiere, y hace una primera transferencia que se corresponde prácticamente con la totalidad, puede quedar algún resquicio de recaudación ahora en noviembre y en diciembre, pero el ingreso recaudado ha sido de 43 millones de euros. Esto contestando a la pregunta que usted me ha realizado.

Le pediría, Sr. Diéguez, porque además creo que usted tiene la honestidad intelectual que yo le reconozco, que haga buena memoria, buena memoria de aquellos primeros meses de gobierno en 2011 del Partido Popular, haga buena memoria y seguro que no volverá a decir que... poco menos..., escuche, si de algo me enorgullezco es de que no entramos como un elefante en una chatarrería, seguramente no nos esperábamos una situación tan, tan, tan, tan complicada, pero creo que fuimos muy responsables estos primeros meses de 2011. Ahora en la distancia, podemos hacer alguna manifestación más. Antes le he contado al Sr. Pons la situación de la Tesorería el 23 de junio,

pero..., porque estamos en la distancia, en el momento creo que el Govern, y el presidente Bauzá, se comportó con máxima responsabilidad. Haga memoria de estos primeros meses de legislatura en 2011 y creo que aplicando la honestidad intelectual, que sé que tiene, llegará a la misma conclusión que yo le estoy transmitiendo.

Respecto a la máxima de San Ignacio de Loyola, modestamente... usted tiene un *background* parlamentario que yo no tengo, yo la saqué del debate de presupuestos de 2010 y la pronunció el conseller Manera, yo esta mañana...

(*Rialles i remor de veus*)

...se lo prometo que está en el *Diari de Sessions*, ya sabe que yo a veces le facilito fotocopias del *Diari de Sessions*, ésta se la facilitaré igualmente, está ahí, escuche, esta mañana lo he citado en general, pero porque me parece definitorio, de que es verdad que en aquel momento ustedes creían esto, de que había que hacer determinadas cosas aunque se debieran, lo que pasa es que seguramente pues no en esa medida y las consecuencias han sido muy complicadas de gestionar.

Bien, básicamente creo que he contestado a la pregunta que me ha realizaba, no sé si me he dejado alguna consideración que usted... ah, respecto a lo de la herencia y tal, yo a veces... miramos... no hablamos normalmente de la herencia, pero es que... no, no hablamos normalmente de la herencia, entre otras cosas porque, y el Sr. Pons antes, me sabe mal mezclar, no sé si parlamentariamente esto se puede hacer, pero entre otras cosas el Sr. Pons decía que la herencia del Sr. Aguiló, no, no, yo soy causante con el Sr. Aguiló, yo estaba en la *Direcció General del Tresor i el meu equip estava..., els directors generals hi érem, a la Direcció General del Tresor i a més amb orgull, eh?, amb orgull, dels dos anys i mig que hi hem fet feina, per tant, no ho consider cap herència, al contrari*, somos los causantes de la situación de la comunidad autónoma, para bien o para mal la derivada de *aquests dos anys i mig*.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Conseller. En turno de réplica interviene el Sr. Diéguez por cinco minutos.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Vicepresidente. 43 millones, 43 millones que si el impuesto se hubiera puesto en el año, se hubiera activado en el año 2012 o en el 2011, si se hubiera activado en el 2011 habrían sido 86 millones.

¿Se podría haber activado en el 2011? Hombre, los que escucharon la rueda de prensa que dio el 16 de marzo del 2011 a las 12 de la mañana en esta misma sede el Sr. Bauzá podrían creer que iba a hacer lo que decía, que era aprobar los presupuestos, dijo solemnemente el Sr. Bauzá en el otro edificio de este parlamento ese día y a esa hora: “lo primero que haré cuando llegue al Gobierno será aprobar la ley de presupuestos de 2011 porque el Gobierno anterior no la ha aprobado”, lo primero que haré, fue lo primero que no hizo, fue su primer gran incumplimiento, en ese primer presupuesto que él decía que iba a haber aprobado, lo dijo él sin que nadie le provocara ni le..., ya actuaba como presidente del Gobierno y como líder de... de la oposición, ya era líder de la oposición incluso antes de serlo, por lo menos cuanto menos aparcaba el coche en el Parlamento antes de ser diputado, ya había tomado posesión del cargo antes de serlo, pues desde aquel momento ya decía el Sr. Bauzá que iba a hacer el presupuesto como primera medida, bueno, pues podría haber puesto allí ya esos primeros 43 millones, 43 y 43, 86.

86 millones que nos ha costado su..., llámenlo como quieran, no quiero poner calificativos para no... para no darle más problemas hoy, pero, son 86 millones y si no podían en el del 2011, cuanto menos sí en el del 2012 lo podrían haber hecho, y así se lo pedimos reiteradas veces que lo hicieran.

Ese dinero se ha perdido por su incuria, llámemosle de una manera suave, reconozca que se equivocaron, reconozca que se equivocaron al hacerlo así, se equivocaron, se equivocaron.

Se equivocaron y más, dice que se asombraron de lo mal que estaba la comunidad autónoma, etcétera, no sé, desde luego debieron de llevarse una sorpresa muy grande porque el año anterior todavía estaban diciendo que había que gastar más, en el año 2010 votaron en contra de la reducción del presupuesto, ¿recuerda?, se lo ha dicho esta mañana nuestra señora portavoz. Votaron en contra de la reducción del presupuesto, que fuimos la única comunidad autónoma de España que redujo el presupuesto en el 2010 con el voto en contra, siempre, del Partido Popular, mientras otras comunidades autónomas del Partido Popular gastaban y gastaban y subían los presupuestos en época de crisis. Aquí, es en la única que se bajaba y ustedes votaban en contra. Pues sí, debían de sorprenderse, tenían una figuración muy errónea de la realidad, desde luego.

Les dijimos, -se equivocaron con esto- les dijimos también, les hemos dicho ya que tendrían que aprobar el impuesto sobre instalaciones que inciden en el medio ambiente y también reformar el impuesto sucesiones y donaciones para conseguir más ingresos. Nos van a decir lo mismo que con el de patrimonio, nos va a decir que no, que no sé qué, que no sé cuántos, etcétera, etcétera...

Lo que me sorprende y por eso le decía antes lo de la mayoría absoluta es que antes haya hecho mención a que nosotros esas leyes las presentamos la legislatura pasada, pero sabíamos que no teníamos mayoría y que no iban a llegar a ningún lado.

Es que claro, su concepto es el siguiente: sólo gobierna el que tiene mayoría y con la mayoría no es así, también se puede gobernar en minoría llegando a la unanimidad, por ejemplo, el

gobierno anterior hizo más de 20 leyes por unanimidad, récord, récord en esta comunidad autónoma, creo que fueron... dudo si fueron 23 o 25, porque hay dos que fueron aprobadas sin ningún voto en contra, pero a ver cuando un gobierno del Partido Popular puede exhibir un handicap, la mitad de eso, no digo ese, sino la mitad, nunca jamás.

¿Y qué ha hecho además el Gobierno con las leyes que aprobamos por unanimidad? Las ha reformado cuando ha llegado al Gobierno alguna ¿eh?, por ejemplo la ley de IB3 que nosotros la cambiamos para que se aprobara por unanimidad y luego cuando han llegado al Gobierno la han cambiado y además por decreto ley, pero en fin, eso es otra historia.

Quiero decir que las leyes se aprueban, incluso cuando uno está en minoría y presentar una ley en minoría no es ningún desdoro, sino al contrario y conseguir que se apruebe estando en minoría tan gran número de leyes como las que consiguió aprobar el gobierno anterior creo que es timbre de orgullo, por eso digo que no digan que se presentaron las leyes porque sabían que no se iban a aprobar. Había otras muchas que se decía que no se iban a aprobar y le podría contar muchos casos de muchas leyes que no se iban a probar y que se aprobaron, digámoslo así, en los últimos diez minutos o en la prórroga, como se quiera significar, en este parlamento.

Por eso, le queríamos decir que se pensara que si se necesitan recursos, búselos y aquí tiene dos sitios para encontrar recursos porque no tiene que recurrir a lo que está haciendo ahora, que es no pagar a los proveedores, ustedes no pagan a los proveedores, lo que hacen simplemente es empaquetar la deuda, encajonarla y tirarla al espacio exterior, que la pague el gobierno que venga, porque esto no es sino otra cosa lo de los planes estos de pagos a acreedores, la empaquetan y ¡pum!, al espacio exterior y que la pague el que venga, no, no... el acreedor cobra, pero usted no la paga, la paga el gobierno que viene, la paga el gobierno que viene evidentemente, ya está.

Quiero decirle que pagarla recurriendo a crédito, no es nada del otro mundo, evidentemente los que cobran pueden estar muy contentos por cobrar, efectivamente esto está bien, pero por parte del que paga, ya le digo, es coger crédito y largarle, llenar el cajón con las facturas para el gobierno que va a venir a continuación que será el que tendrá que pagar esos costes.

Por eso, Sr. Conseller, reflexionen, igual que han hecho marcha atrás con el tema del impuesto sobre el patrimonio, igual que ya están acostumbrados a hacer marcha atrás con los impuestos verdes, como ya también hicieron marcha atrás con otro impuesto, en que también tuve ocasión de intervenir en el debate cuando su antecesor, su progenitor político, el Sr. Matas, aprobó un impuesto sobre *rent a car*, ya en su legislatura -no sé si recuerda aquello-, que no se llegó a aplicar nunca, también fue una situación bastante cómica, quiero decir que tienen ya práctica en hacer marcha atrás en temas de impuestos.

Pues hágalo una vez más, tendrán que recurrir menos a empaquetar deuda cósmica y enviarla como ya decíamos antes al espacio exterior y, si consiguen esos mayores ingresos, podrán pagar a los acreedores como corresponde, con el dinero que tengan en caja. Activen esos impuestos y reducirán los problemas para esta comunidad autónoma.

Nada más, Sr. Vicepresidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. En turno de contrarréplica interviene el conseller, por cinco minutos.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diéguez, respecto de... bueno, sus comentarios respecto de la ley de presupuestos que había que aprobar o no, el problema es que tuvimos que hacer una ley previa, la de autorización de operaciones financieras en período de prórroga presupuestaria, ésta es la que tuvimos que hacer primero de todo, ¿de acuerdo?, en el 2011, porque nos estábamos endeudando sin cobertura legal porque había prórroga presupuestaria. Ya sé que podemos discutir si la orden de modificación y tal...era suficiente, tuvimos que hacer ésta corriendo porque nos pasaba eso como había puesto de manifiesto la Sindicatura de Cuentas.

Creo que no he dicho que ustedes presentaron la ley de impuestos porque sabían que no la iban a aprobar, creo que esto no lo he dicho, lo que sí seguramente habré dicho es que no tuvieron la estabilidad parlamentaria suficiente para aprobarla. Usted me dice “aprobamos otras cosas en minoría”, pues es correcto.

Le manifiesto el deseo de este govern de aprobar alguna cosa con ustedes, no pudimos... o sea, le manifiesto el deseo del Govern de llegar a acuerdos o de aprobar alguna cosa con ustedes, ha sido tremendamente difícil, ni puntos de mociones, nosotros les votamos a favor determinados puntos de PNL o mociones y tal y ustedes se enrocan y no hay manera, o sea que ni en eso son capaces de dar un paso adelante, ni siquiera en un momento complicado en el que la administración autonómica tenía que hacer una ampliación de crédito extraordinario para recoger y pagar el mecanismo de proveedores, fueron capaces de votar a favor de la tramitación en lectura única que la rapidez del momento exigía.

Quiero decir, oiga, yo le manifiesto la voluntad de este gobierno de llegar al máximo de acuerdos con ustedes, pero le confieso que me cuesta mucho ver que ustedes en algún punto se dejen, en algún punto se dejen; no se dejan, esta es la impresión que tengo como conseller del Govern.

Respecto... A mi me preocupa que no hayan entendido este tema, esto me preocupa mucho, porque significa que no van a corregir. Me preocupa que no hayan entendido el lío de los proveedores en esta legislatura, esto me preocupa mucho, porque no van a corregir y volveremos a tener otros lío cuando ustedes vuelvan a gobernar. Es solvente..., es solvente..., no era solvente para la comunidad autónoma pagar la caterva de deudas a proveedores que había en esta comunidad a 30 de junio

de 2011, pero yo sé que ustedes lo padecían, el retraso en pagos; lo padecieron ya a mitad de 2010, me acuerdo, y eso se fue agrandando hasta junio de 2011, e incluso la segunda parte de 2011 padecemos mucho en materia de pago a proveedores.

¿Usted quiere explicar a los proveedores de la comunidad que les iba a pagar a 10 años? Montamos un colapso en la actividad económica de esta comunidad, pero vamos, de tres palmos de narices. Lo que había que hacer era inyectar directamente en la economía de la comunidad autónoma el pago de deudas de la administración autonómica, porque los proveedores, las empresas, los autónomos, los trabajadores que trabajan en esas empresas y a cargo de autónomos, pues veían que además de restricción de crédito financiero resulta que tenían el ahogo de una comunidad autónoma morosa. A eso había que darle una salida.

¿Le hemos dado salida convirtiendo deuda comercial en financiera a 10 años? Sí, esa ha sido la salida, esa ha sido la salida, pero usted de la otra manera era que los proveedores esperen 10 años, o 15, porque a todos hoy no les puedo...; ¿usted les podía pagar a todos?, no les podía pagar a todos, ¿no? Que me vengán pidiendo intereses de demora con un poco, si me permite la palabra, con el truco de “bueno, el administrado no me pedirá intereses de demora, que aguante, que vaya aguantando”. Cuidado, ¡eh!, pues sí, hay muchos que piden, pero hay muchos que no piden. Es un poco ilegítima esta posición de la administración respecto del administrado, o sea, confiar en que, como el administrado no me va a pedir intereses de demora, pues yo sigo alargando el plazo. Intereses de demora al 8%; si financieramente podemos financiarnos a un tipo de interés mucho más bajo del 8%, pues ¿por qué no hemos de convertir esta deuda en financiera? Es que es así, es que es la salida que teníamos, y eso significaba liquidez inmediata en nuestra actividad económica.

Pero le reitero, Sr. Diéguez, que yo creo que en este plano me preocupa que no hayan entendido nada de lo que ha pasado en esta comunidad durante estos dos años y medio y a este respecto de los impagos de la administración. Muchas gracias.

7) Pregunta RGE núm. 10048/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2014.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Y para formular la pregunta RGE núm. 10048/2013, relativa al presupuesto 2014, interviene el diputado Sr. Diéguez i Seguí, autor de la misma, por un tiempo de diez minutos.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Vicepresidente. Sr. Conseller, vaya si lo he entendido. Lo que pasa es que cada uno lo lee desde un lado. Usted dice “han cobrado” y yo digo “usted no paga”. Claro, usted no paga. Quiero decir, ponga el mérito en que han cobrado, no el mérito en que ha pagado, porque no ha pagado. Evidentemente, no ha pagado, no ha pagado.

Y desde luego uno de los requisitos para poderse acoger al pago a proveedores es que no cobren intereses, que renuncien al cobro de intereses. Si tanto respetan los intereses, ¿por qué se los han incluido? Vale, vale. Quiero decir que no me haga una defensa de los intereses para luego decir que les obligan a renunciar a los intereses.

A ver... Vamos a ver, desde luego vamos a hablar de los trámites de los presupuestos, y desde luego que a nuestro grupo le gustaría poder negociar más cosas con el Gobierno, evidentemente. Pero mire, aquí ha habido uno, dos, tres, cuatro presidentes de Gobierno, tres del Partido Popular y uno del Partido Socialista, y ahora el que está en este momento. Siempre, en todas las legislaturas, ha habido canales de comunicación entre gobierno y oposición. Esta legislatura es la única, la única, en la que no existen estos canales, en la que el presidente del Gobierno, que es quien llama, porque para eso es presidente del Gobierno, nunca ha llamado para ningún asunto de mediana importancia al líder de la oposición. Es la única, ¿eh? Se lo diré: con todos los defectos que tenía su progenitor político, el Sr. Matas, con todos los defectos que tenía llamaba, con todos los defectos, y recibía, y se discutía y se hablaba. Por eso desde luego quiero decir que no se pierde el agua por el lado de la oposición sino por el lado del que gobierna.

Pero vamos, todo es cuestión de mentalidades. Este gobierno -no son palabras mías, son palabras de su portavoz parlamentaria- este gobierno es un gobierno en el que uno manda y los demás obedecen; en el que uno manda y los demás obedecen, así se definió en su momento por parte del Grupo Parlamentario Popular. Entonces un gobierno que se define así pues no tiene un concepto de diálogo muy elevado, cuando considera a sus consellers simplemente unos mandados del presidente.

Pero bueno, entrando más en los trámites del presupuesto, me molesta que no haya venido antes a contestar esta pregunta pudiendo haberlo hecho, porque podría haber venido antes. Lo que pasa es que muchos consellers tienden a considerar el Parlamento como algo molesto, superficial, etc., y consideran que cualquier cosa va por delante de una comparecencia parlamentaria, y suspenden y dicen que no van a venir cuando tienen preguntas de responder por cosas que no tienen ni muchísimo menos la misma relevancia que pueda tener la actividad parlamentaria.

Entonces esta pregunta, que es si nos puede indicar qué trámites legales piensa cumplir para la elaboración de los presupuestos del ejercicio 2014, tenía más sentido antes de que los presentaran aquí. Ahora tiene menos sentido, pero aun así veo tres trámites o tres cosas, una no es propiamente un trámite, pero sí que me gustaría que aprovechara para explicarla, que son los siguientes, uno sobre todo, y sobre el que ya vengo diciéndole a su predecesor inmediato, el Sr. Aguiló, ya le venía diciendo que estaba incumpliendo, de forma maliciosa incluso, la Ley del buen gobierno, puesto que no cumplía con la obligación que le imponía la Ley de buen gobierno de que las inversiones, el capítulo de inversiones, estuviera a disposición de los ciudadanos durante un tiempo, etc., etc., etc.

En este trámite de presupuestos ustedes han adjuntado un certificado, que yo no me lo creo, no me lo creo, probablemente sea culpa mía, no lo descarto, que dice que el 28 los colgaron en la página web, en “Baleares opina”; creo que fue en esa sección donde los colgaron. Digo que no me lo creo porque el 28 yo estuve en esa web mirándola arriba y abajo a ver si lo encontraba por algún sitio y no lo encontré, y sólo había cuatro o cinco cosas que no tenían ningún interés. Entonces no me lo creo por eso, porque somos como Santo Tomás; igual lo tenía delante y no lo vi, pero le puedo asegurar que lo busqué y no lo vi. Y en cualquier caso, en cualquier caso, si hubiera sido ese día en el que en realidad se hubieran colgado los presupuestos, si un ciudadano le envía cualquier -si hubieran estado colgados y hubiera sido ese día- si un ciudadano le envía cualquier alegación o cualquier circunstancia, ¿cuándo la hubiera tenido en cuenta?, ¿cuando se aprobaron en el Consell de Govern?, ¿cuando se presentaron en el Parlamento? ¿Qué tiempo, qué plazo dio a los ciudadanos para cumplimentar ese trámite? Cero, cero.

¿Eso no es despreciar la ley? Aquí hablan siempre de que hay que cumplir las leyes, pero claro, siempre se refieren a las leyes que ustedes ponen cuando les da la gana. Hay que cumplir las leyes, pero las leyes que son de participación ciudadana, las leyes que son de transparencia, no cumplen ni una, no cumplen ni una. A la Ley del buen gobierno no le hacen ningún caso. Aunque sea por cosas anecdóticas: el Sr. presidente se hace llamar Molt Honorable cuando no lo es, cuando el artículo 6 lo convierte en Señor, pero él se hace llamar Molt Honorable, porque así va más ancho que alto.

(Remor de veus)

Es así, el Sr. Presidente del Gobierno se hace llamar en todos los actos, en todos los que he asistido yo le han llamado Molt Honorable cuando no lo es, es Señor; tiene que asumir que ese es su título y no cambiarlo. Es una anécdota. Tampoco cumplen la publicación de los gastos protocolarios de más de 500 euros; hay un montón que no han puesto. Ninguno, ninguno, no cumplen. Y no cumplen con la obligación de colgar el capítulo de inversiones del presupuesto para que los ciudadanos puedan tener acceso a él y poder hacer sus alegaciones. O sea, cero en transparencia, cero en cumplimiento de la Ley del buen gobierno.

¿Qué hacemos?, ¿le ponemos una multa de 10.000 euros como si hubieran puesto un lacito? ¿Qué es más grave, poner un lacito o no cumplir el trámite de una ley como corresponde? ¿Qué tenemos que hacer, Sr. Conseller?

¿El próximo lo pondrán con un poco de tiempo? Será ya el último. No sé, me gustaría que me explicara cómo han cumplido ese trámite, si cree que lo han cumplido satisfactoriamente y si de cara al futuro piensan hacerlo mejor. Ustedes tienen mayoría, pueden..., y de hecho hacen que se reúnan los órganos parlamentarios cuando les da la gana y cuando conviene al Gobierno; a veces van con tanta rapidez que confunden términos como policía y política. Es curioso el subconsciente, ¿eh?, confundir política con policía, pero, vamos, es propio de este gobierno. Cuando uno lee la ley de símbolos dice “no lo han confundido, para ellos es lo mismo”, y nos tienen que hacer un memorándum de... -iba a decir horrores- de errores, en el cual dice “hemos puesto policía donde tenemos que poner política y al revés”, y etcétera, etcétera. Bueno, pues, espero que esas confusiones, más propias para un psicoanálisis que para un presupuesto, no se hagan otros años porque lo hagan con más calma.

Pero me gustaría sobre todo que dijera si considera que ha cumplido el trámite de exposición pública de forma satisfactoria y, si considera que no es así, pues de cara al año próximo qué piensa hacer.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diéguez. Le contesta el conseller d’Hacienda y Presupuestos, por un tiempo de diez minutos.

EL SR. CONSELLER D’HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diéguez, yo lo que le puedo manifestar es que considero que el Govern ha cumplido el trámite respecto de la exposición en la web de las inversiones previstas en el anteproyecto de presupuestos de la comunidad autónoma de las Islas Baleares en los términos que legalmente exige la ley.

En los términos en que legalmente exige la ley son los que exige la ley. Seguramente, como es fruto de grandes acuerdos, pues los exige en los términos que lo exige, ¿no?, y es evidente que en la medida que podamos adoptar todas las medidas de usos de gobernanza, de usos de gobernación, de usos parlamentarios también, en la medida que vayamos dando pasos de mayor transparencia, pues yo creo que eso va en beneficio de los ciudadanos, y el ejercicio presupuestario siguiente pues miraremos de que tenga más plazo.

Pero si se refiere al cumplimiento estricto de la previsión legal yo creo que se ha cumplido y constan en el proyecto de presupuestos los certificados oportunos. Y seguiremos dando cumplimiento a los demás trámites legales que toquen, tanto en la tramitación de esta ley como en la tramitación de cualquier otra normativa parlamentaria. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Y en turno de réplica interviene el Sr. Diéguez, por cinco minutos.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Sr. Conseller, ¿qué plazo tuvieron los ciudadanos, en el supuesto de que realmente se hubieran colgado el día 28, para hacer algún tipo de alegaciones? No me lo ha dicho. Es que no podía ser ni de 24 horas, porque si no recuerdo mal el 29 por la mañana hicieron un consejo de gobierno extraordinario para aprobarlos.

O sea, ¿con qué finalidad se cuelgan en la página web?, ¿con qué finalidad dice la ley que se han de colgar?, ¿con qué finalidad? La finalidad es para que se hagan alegaciones. Si no les da ningún plazo de alegaciones, si no les deja ni un día para hacer alegaciones, en el caso de que hubieran estado el día 28 que, ya digo, lo dudo porque yo cuando menos no los vi, y le puedo asegurar que cada día lo miraba y lo anotaba, me gustaría que comprobara esta certificación; no digo el papel, porque el papel lo soporta todo, es que aquí hemos visto muchas certificaciones, en esta vida, muy extrañas, quiero decir... Yo no los vi, y lo miré cada día, lo miré cada día y no los vi. Entonces me gustaría, y se lo pediré por escrito para que así me facilite la documentación, para ver el trámite, los datos informáticos de cómo se produjo esa conexión, esa subida a la red, en qué momento se hizo, etc., etc. Esto ya para mi tranquilidad, para ver que otro día, otro año, me he de fijar más; me he de fijar más porque aunque no los vea están; aunque no los vea están y entonces me he de fijar más. Y le pediré todos los datos informáticos y espero que me los dé con la mayor agilidad posible para poderlo comprobar.

Entonces me preocupa que cuando hay una norma de transparencia nos diga que se ha limitado a cumplir el trámite. Bueno. Cumplir el trámite, ¿cree que cumplir el trámite es ponerlos sin dar ningún plazo? El año que viene lo que puede hacer es, si el 29 aprueba los presupuestos, lo puede poner 10 minutos antes, y ya está, y con eso ha cumplido, y ya está, y puede ir con la consciencia tranquila de haber cumplido una norma de transparencia.

Me parece que es un error, es un error sobre el que ya están avisados desde hace tiempo, que hemos de intentar entre todos que esas normas se cumplan, hemos de intentar decir a los ciudadanos que pueden decir algo, que las leyes se cumplen y se cumplen de buena fe y para que tengan sentido, no para que no tengan ningún sentido, como se ha hecho este año por tercera vez. El primer año no se pusieron, el primer presupuesto no se pusieron; el segundo hicieron lo mismo, prácticamente lo mismo, incluso parece que fue un *power point* lo que aprobaron y poco más, y a penas se puso también 24 horas, no sé si llegó o una cosa así, pero se puso y sí que los vi, curiosamente. Y este año lo lamento pero, ya le digo, no los he podido ver, y me gustaría que otro año, si están el año que viene y los ponen el año próximo, el próximo presupuesto que tienen, pues que los dejen con tiempo suficiente para que los ciudadanos puedan cumplir la finalidad de la norma, que no es otra sino poder participar. La finalidad de la norma no es que se cumplan trámites sino que los ciudadanos puedan participar.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Y en turno de contrarréplica interviene el conseller, por cinco minutos.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diéguez, yo sé que ni usted ni su grupo nos puntúa bien, pero déjeme confesar una convicción íntima de cómo uno analiza la evolución de estos dos años y medio. Mi convicción es que hemos ido pasando todos los exámenes que nos han ido poniendo, todos. Yo sé que ustedes nos puntúan con suspenso, pero mi íntima convicción es que hemos ido pasando, y exámenes cada día, cada semana, los hemos ido pasando todos.

El Govern emitió y firmó la orden de confección de presupuestos, tuvimos que aprobar el techo de gasto conforme a la previsión legal, que era 30 de julio; lo hicimos el 9 de agosto porque el Consejo de Política Fiscal y Financiera nos entregó el certificado o la previsión de entregas a cuenta del sistema de financiación el 31 de julio. El Consell de Govern aprobó el techo de gasto el 9 de agosto.

Y ya que ha hecho mención a la presentación de presupuestos de ejercicios anteriores, pues este año se han presentado el 30 de octubre a tramitación parlamentaria, lo cual también era previsión legal, para reiterarle que en la medida en que nosotros tengamos que mejorar vamos a mejorar, pero para reiterarle también nuestra convicción de que, de momento, mi convicción es que vamos superando todos los exámenes.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I una vegada acabat el debat, volem agrair la presència del Sr. Conseller i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS